

MUHAMMAD BEKZHANOV, NOVINAR, UZBEKISTAN

Napišite pismo. Lahko mu spremenite življenje.

Piši predsedniku:

- zahtevajte, naj odredi takojšnjo izpustitev in nepristransko preiskavo njegovih navedb o mučenju.

Naslavljanje:

Spoštovani gospod predsednik / Dear Mr. President

Izkažite solidarnost z Muhammadom:

Muhammad in njegova družina potrebujejo našo moralno podporo. Njegova hči Aigul nam je povedala, da oče vsako pismo, ki ga prejme v zapor, ceni kot največjo dragocenost. Napišite mu solidarnostno sporočilo.

PIŠI ZDAJ

za **MUHAMMADA BEKZHANOVA**

"Nihče ne sme biti podvržen mučenju ali okrutnemu, nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju ali kaznovanju." 5. člen, Splošna deklaracija človekovih pravic

Leta 1999 so uzbekistanske varnostne sile mučile novinarja Muhammada Bekzhanova, urednika prepovedanega opozicijskega časopisa. Pretepali so ga z gumijevkami, ga davili in mučili z elektrošoki, dokler ni priznal »protidržavnih« kaznivih dejanj.

"Več dni sem ležal v mlaki krvi – brez vode, brez hrane. Poskušal sem se spominjati vseh lepih stvari v mojem življenju, mojih otrok, moje žene. In mentalno sem se pripravil na to, da bom umrl."

Uzbekistan je podpisal konvencijo ZN proti mučenju, ki popolnoma prepoveduje mučenje in uporabo prisilno pridobljenih dokazov, kljub temu pa se sodišča rutinsko zanašajo na »priznanja«, pridobljena na najbolj krute možne načine. Med sojenjem sodnik ni upošteval Muhammadovih navedb, da so ga mučili, na podlagi njegovega »priznanja« pa ga je obsodil na 15-letno zaporno kazen.

Muhammad je zdaj eden od najdlje zaprtih novinarjev na svetu. Leta 2014 bi ga morali izpustiti, vendar ostaja v zaporu, potem ko so ga obsodili na skoraj pet dodatnih let, ker naj bi kršil pravila zapora. Po besedah njegove žene Nine, ki ga je lani smela obiskati, je bil čisto na dnu: »Bil je nerazpoznaven. V njegovih očeh ni bilo več upanja, poskušal je zgolj preživeti.«

"Vsakdo ima pravico do svobode misli, vesti, in veroizpovedi; ta pravica vključuje svobodo spreminjati prepričanje ali vero, kakor tudi njuno svobodno, javno ali zasebno izražanje, bodisi posamezno ali v skupnosti z drugimi, s poučevanjem, z izpolnjevanjem verskih dolžnosti, z bogoslužjem in opravljanjem obredov." 18. člen, Splošna deklaracija človekovih pravic